UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Conuertere ad d[omi]num deu[m] tuu[m]. Procemium.

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55472

Visual Library

D. DIONYSII CARTVSIENSIS, SPEculum ſiue dialogus de conuerſione peccatorum, vere fructuoſus ac ſolidus.

PROOEMIVM.
IVSTVS PECCATOR.

CONVERTERE AD DOminum deum, quoniam corruiſti in iniquitate tua. Quum peccatum ſit auerſio, ac receſſus mentis creatæ a ſummo, immenſo, & incommutabili bono: atque cõuerſio quædam inordinata ad bonum creatum, caducum, & vanum: cõſtat ꝙ ipſum peccatum ſit maxima profundiſſimaq; ruina: puta lapſus a ſummo ad infimum, ab optimo ad peſſimum, a digniſſimo ad viliſſimum. Idcirco peccator merito ſuæ tranſgreſſionis repelli meretur a deo altiſſimo, ac præcipitari in profundiſſimum inferorum, vt culpæ correſpondeat pœna. Quum ergo hoc ita ſit, admoneo te peccator: ut relicto impietatis tuæ errore, te ad inferos pertrahente, ad tuum redeas cre-

Oſee. 14.

Peccatũ quid ſit

Apocal. 18

atorem: ad tuæ ſalutis fontem, in quo ſolo ſal
tua conſiſtit. Vſquequo per abrupta ambulas
tiorum? Cur itinera eligis tenebroſa, ad terram
Iob. 10 mortis caligine coopertam ducentia? Aperi ocu
los cordis & penſa quo tendas. PECCATOR.
Quis tu, qui me increpare, docere, iudicare præ
Mat. 7. ſumis: quum ſcriptum ſit, Nolite iudicare, & non
Roma. 14. iudicabimini. Item: Tu quis es, qui iudicas alie
num ſeruum? Suo domino ſtat, aut cadit. IVST.
Putas ne intelligis, quæ allegas? Nonne ſicut de
occultis & ignotis iudicare vetamur: ſic de ma
nifeſtis iudicare liceat. Imo et ſæpe iubemur: que
admodum per Moſen loquutus eſt deus Leuit
decimo nono, Iuſte iudica proximo tuo. Et cur
crepationem grauiter accipis, quum rurſus pe
Moſen loquutus ſit dominus, Publice argue fra
Leuit. 19 trem, id eſt, proximum tuum peccantem: ne ha
beas ſuper illo peccatum? Cur non attẽdis q
Salomon dixit Prouerbio, vigeſimo nono, Vi
qui corripientem dura ceruice contemnit, rep
tinus ſuperueniet interitus? An non credis q
Auguſtin. aſſerit Auguſtinus, Si increpare errantem ne
xeris, peior eo efficeris? Nonne peccantẽ & n
Luc. 12 corripientem, eadem inuoluit damnatio. PEC
CATOR. Quis te huc adduxit, & quis te co
ſtituit iudicem ſuper me? Cur me turbas & in
quietas, & a concupita delectatione me imp
dis? IVSTVS. An ignoras quod in Eccleſia
co ſcriptum eſt decimo ſeptimo, Vnicuiq; ma
Matt. 22 dauit deus de proximo ſuo. Nonne tenemur di
gere proximos noſtros, ſicut noſipſos? Atten
quod ſummus præcipit iudex Matth. decimo
ctauo, Si peccauerit in te (id eſt, te ſciente) fra
(id eſt, proximus) tuus, corripe eum inter te &
pſum

pſum ſolum. PECCATOR. Vnde aduenit mi hi tribulatio iſta, qui ſine reſiſtentia in delitijs viuere ſtatui? Nonne & tu peccator es, quum Iacobus dicat apoſtolus tertio, In multis offendimus omnes? IVSTVS. Videtur mihi impleri in te quod Salomon dixit prouerbiorum decimo octauo, Impius quum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Amos quoq; propheta quinto, Odio habuerunt corripientem. Et item quod loquitur Hieremias quarto, Sapientes ſunt, vt faciunt mala. Sic quippe & tu, qui in ſcripturis eruditus eſſe videris: per eaſdem te armas ad impietatem. Hoc eſt, ad excuſandum & palliandum vitia tua: & ad redarguendum increpantem & exhortantem te charitatiue. Veruntamen vt tuæ ſatisfaciam obiectioni: hõ in ſcripturis multis modis vocatur peccator: Primo, propter originale. Secundo, propter veniale. Tertio, propter mortale peccatum in quo fuit, quãuis nunc in eo non ſit. Quum & Paulus apoſtolus proteſtetur, Venit Ieſus peccatores ſaluos facere, quorum primus ego ſum. Quarto, propter mortale, in quo iacet. Porro qui a mortalibus vitijs abſtinet, de venialibus quoque dolet quotidie, & ea deplorat: virtutibuſq; inſiſtit, faciens quod tenetur, iuſtus cenſetur: cui & licet, imo iniungitur, vt eum qui publice peccat, corripiat. PEC. Scriptũ eſt: Vbi nõ es auditus, non effundas ſermonem. Et rurſus, Ne mittas falcẽ tuã in meſſem alienã. Deſine ergo eſſe ſolicitus mei: ætatẽ habeo, pcepta cognoſco: pmitte me agere, qd delectat. IV. Sapientia tua & ſcia tua te deceperunt, vt aſſerit Eſa. Ea quoq; quę noſti, impertinẽter allegas. Aduerte, q ſacratiſſimus ait princeps apoſtolici

Hõ multis modis peccator in ſcript. vocatur.

1. Timo. 1

1. Tim. 5.

Eccleſi. 32.

Eſa. 47

Ibidem

2.Petr.2 agminis, Melius erat non cognoſcere viam iuſti-
ciæ, quam poſt cognitionem retrorſum reuerti.
Luc.12 Recordare & expaueſce, quod filius DEI de-
promiſit, Seruus qui cognouit volũtatem domi-
ni ſui & non fecit, plagis vapulabit multis. Ne
Phariſęis te conformare, qui dixerunt ad lumen,
Iohan.9 Nunquid & nos cæci ſumus? Ne merearis audi-
re, quod illi audierunt a iudice, Si cæci eſſetis, non
Ibidem. haberetis peccatum: nunc autem quia dicitis vi-
demus, peccatum veſtrum manet. PEC. Ad-
Gal.6 te & tu illud Apoſtoli, Qui ſe putat aliquid eſ-
1.Cor.8 quum nihil ſit, ipſe ſe ſeducit. Itemque, Qui ſe p-
tat aliquid ſcire, nondum cognouit, quemad-
Iob.20 dum oporteat eũ ſcire. Cur ergo te eleuat cor-
um, & quaſi magna cogitans, attonitos hab-
oculos? Cur ſapientis ac iuſti officium tibi a-
mis (ne dicam vſurpas) ſicq; ſapientẽ ac iuſ-
te eſſe præſupponis, aut iactas? IVST. Enim-
aſſimilaris, & dialecticus acer & recens effe-
es. Verum, vt cerno, correptione acuta nõ em-
daris, nec proficis, imo potius obduraris: ali-
go aſſumam genus ſermonis, quo te ad tu-
recognitionem, deplorationem, emendation-
vitiorum ac periculorum, queam reducere.

Captatio beneuolentiæ peccatoris.

Art. I.

SENIOR IVVENIS

Pro.1 AVdi fili mi diſciplinam patris tu-
addatur gratia capiti tuo. Fili m-
ſuſceperis ſermones meos, vt au-
ſapientiam auris tua: tũc intelli-
iuſticiam, & iudicium, & æqui-
tem, & omnem ſemitam bonam.

IVV